

22 LIPCA 2012

XVI niedziela zwykła

Dzisiejsze czytania: [Jr 23,1-6](#); [Ps 23,1-6](#); [Ef 2,13-18](#); [J 10,27](#); [Mk 6,30-34](#)

Rozważania i homilie: [Oremus](#) · [ks. M. Pohl](#) · [ks. E. Staniek](#) · [O. Gabriel od św. Marii Magdaleny OCD](#)

(Jr 23,1-6)

Pan mówi: Biada pasterzom, którzy prowadzą do zguby i rozpraszają owce mojego pastwiska. Dlatego to mówi Pan, Bóg Izraela, o pasterzach, którzy mają paść mój naród: Wy rozproszyliście moją trzodę, rozpędziliście i nie zatroszczyliście się o nią; oto Ja się zatroszczę o nieprawość waszych uczynków - wyrocznia Pana. Ja sam zbiorę resztę swego stada ze wszystkich krajów, do których je wypędziłem. Sprowadzę je na ich pastwisko, by miały coraz liczniejsze potomstwo. Ustanowię zaś nad nimi pasterzy, by je paśli; i nie będą się już więcej lękać ani trwożyć, ani trzeba będzie szukać którejkolwiek - wyrocznia Pana. Oto nadejdą dni - wyrocznia Pana - kiedy wzbudzę Dawidowi Odrośl sprawiedliwą. Będzie panował jako król, postępując roztropnie, i będzie wykonywał prawo i sprawiedliwość na ziemi. W jego dniach Juda dostąpi zbawienia, a Izrael będzie mieszkał bezpiecznie. To zaś będzie imię, którym go będą nazywać: Pan naszą sprawiedliwością.

(Ps 23,1-6)

REFREN: Pan mym pasterzem, nie brak mi niczego

Pan jest moim pasterzem,
niczego mi nie braknie.
Pozwala mi leżeć
na zielonych pastwiskach.

Prowadzi mnie nad wody gdzie mogę odpocząć,
orzeźwia moją duszę.
Wiedzie mnie po właściwych ścieżkach
przez wzgląd na swoją chwałę.

Chociażbym przechodził przez ciemną dolinę,
zła się nie ulęknię, bo Ty jesteś ze mną.
Kij Twój i laska pasterska
są moją pociechą.

Stół dla mnie zastawiasz
na oczach mych wrogów.
Namaszczasz mi głowę olejkiem,
a kielich mój pełny po brzegi.

Dobroć i łaska pójdą w ślad za mną
przez wszystkie dni mego życia
zamieszkać w domu Pana
o najdłuższe czasy.

(Ef 2,13-18)

Teraz w Chrystusie Jezusie wy, którzy niegdyś byliście daleko, staliście się bliscy przez krew Chrystusa. On bowiem jest naszym pokojem. On, który obie części [ludzości] uczynił jednością, bo zburzył rozdzielający je mur - wrogość. W swym ciele pozbawił On mocy Prawo przykazań, wyrażone w zarządzeniach, aby z dwóch [rodzajów ludzi] stworzyć w sobie jednego nowego człowieka, wprowadzając pokój, i [w ten sposób] jednych, jak i drugich znów pojednać z Bogiem w jednym Ciele przez krzyż, w sobie zadawszy śmierć wrogości. A przyszedłszy zwiastował pokój wam, którzyście daleko, i pokój tym, którzy blisko, bo przez Niego jedni i drudzy w jednym Duchu mamy przystęp do Ojca.

(J 10,27)

Moje owce słuchają mego głosu, a Ja znam je, a one idą za Mną.

(Mk 6,30-34)

Apostołowie zebrali się u Jezusa i opowiedzieli Mu wszystko, co zdziałali i czego nauczali. A On rzekł do nich: Pójdźcie wy sami osobno na miejsce pustynne i wypocznijcie nieco. Tak wielu bowiem przychodziło i odchodziło, że nawet na posiłek nie mieli czasu. Odpłynęli więc łodzią na miejsce pustynne, osobno. Lecz widziano ich odpływających. Wielu zauważyło to i zbiegli się tam pieszo ze wszystkich miast, a nawet ich uprzedzili. Gdy Jezus wysiadł, ujrzał wielki tłum. Zlitował się nad nimi, byli bowiem jak owce nie mające pasterza. I zaczął ich nauczać.

Do owoców dobrze wykonanej pracy należą wszelkie dobra, które w społeczeństwie budują wzajemną troskę i miłość. Jest to jednak ideał, który na przestrzeni wieków jak i obecnie, pozostawia wiele do życzenia. Prorok Jeremiasz zapowiada gniew Pana wobec tych, którzy rozpraszają owce na Bożym pastwisku i wyraża wolę Bożą do zbierania stada rozproszonego po całej ziemi. Jednoczącym stado jest Jezus Chrystus, a każdy kto pracuje dla Niego, dozna pokoju i bezpieczeństwa, które pozwala wołać: *Pan jest moim pasterzem, nie brak mi niczego!* Po wyczerpującej pracy, Jego uczniowie usłyszą pełne czułości słowa swego Mistrza i Nauczyciela: *Pójdźcie wy sami osobno na miejsce pustynne i wypocznijcie nieco.* A kiedy oni odpoczywają, Jezus lituje się nad tymi, którzy nie mają pasterza, i sam ich naucza.

Intencje:

Kapłan: Bogu Ojcu, który Syna Swojego posłał, aby nas nauczał i pojednał świat ze Sobą, przedstawmy nasze prośby i modlitwy:

Módlmy się o Kościół święty, aby w posłuszeństwie i wierności Słowu Bożemu jednoczył rozproszony po całej ziemi lud spragniony Bożego pokoju i sprawiedliwości.

Módlmy się za Benedykta XVI, biskupów i kapłanów, aby przez ofiarną pracę i gorliwość naśladowali swego Mistrza i Pana, którego błogosławieństwo przynosi obfite owoce wszelkiej działalności i pozwala zaznać zasłużonego odpoczynku.

Módlmy się za ludzi pracujących, aby potrafili dziękować Bogu za trud, jak również czas odpoczynku, które są darem przynoszącym radość i satysfakcję z własnej aktywności.

Wstawiajmy się za bezrobotnymi, chorymi i emerytami, aby Bóg obdarzył ich nadzieją i cierpliwością w znoszeniu życiowych trudności i utrapień.

Módlmy się za ludzi młodych, którzy podejmą trud nauki, aby zdobywana wiedza kształtowała w nich zawodową odpowiedzialność, która wypływa z chrześcijańskiej miłości.

Módlmy się w intencjach sprawowanej liturgii:

Módlmy się za nas samych, za nasze rodziny, środowiska pracy i wspólnotę parafialną, abyśmy pośród codziennych obowiązków dziękowali Bogu za wszelkie dobro, które od Niego pochodzi.

Kapłan: Prosimy Cię Boże w Trójcy Jedyny, przyjmij nasze modlitwy i wysłuchaj nasze prośby dla wzrostu Twojego królestwa pośród nas, przez Chrystusa Syna Bożego, który żyje i króluje, Bóg przez wszystkie wieki wieków. Amen

